De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 45

31. årgang

18. februar 1988

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 433/88 af 17. februar 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1

Kommissionens forordning (EØF) nr. 434/88 af 17. februar 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 435/88 af 16. februar 1988 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer** 5

Kommissionens forordning (EØF) nr. 436/88 af 17. februar 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 8

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 437/88 af 17. februar 1988 om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for dragter, kostumer og sæt til kvinder og piger (kategori 74, løbenummer 40.0740), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87** 10

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 438/88 af 17. februar 1988 om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for sejlgarn, reb og tovværk, af syntetiske fibre (kategori 90, løbenummer 40.0900), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87** 11

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 439/88 af 17. februar 1988 om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for tekstilstoffer, overtrukket (kategori 99, løbenummer 40.0990), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87** ... 12

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 440/88 af 17. februar 1988 om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for garn af uld og fine dyrehår (kategori 48, løbenummer 40.0480) og strømper og sokker, ikke af trikotage (kategori 88, løbenummer 40.0880), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87** ... 13

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 441/88 af 17. februar 1988 om gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87** ... 15

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 442/88 af 17. februar 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 2315/76 og (EØF) nr. 2191/81 for så vidt angår salg af smør til nedsat pris og støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje** ... 25

* **Kommissionens forordning (EØF) nr. 443/88 af 17. februar 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 2042/75 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris** ... 27

Kommissionens forordning (EØF) nr. 444/88 af 17. februar 1988 om de ansøgninger om SMS-licenser, der blev indgivet de første ti dage af februar 1988 for mælk og mejeriprodukter ... 29

Kommissionens forordning (EØF) nr. 445/88 af 17. februar 1988 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 40. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1092/87 ... 31

Kommissionens forordning (EØF) nr. 446/88 af 17. februar 1988 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker ... 32

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

88/84/EØF :

* **Kommissionens beslutning af 22. december 1987 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.914 — ARG/Unipart)** ... 34

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 433/88

af 17. februar 1988

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3989/87 [2], særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 [4], særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 4047/87 [5] og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 16. februar 1988;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoefficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 4047/87 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 1.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
(5) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1987, s. 99.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. februar 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Afgifterne	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	10,36	167,15
0712 90 19	10,36	167,15
1001 10 10	65,54	250,45 (1) (5)
1001 10 90	65,54	250,45 (1) (5)
1001 90 91	5,23	184,26
1001 90 99	5,23	184,26
1002 00 00	45,58	161,49 (6)
1003 00 10	39,26	175,42
1003 00 90	39,26	175,42
1004 00 10	95,79	138,36
1004 00 90	95,79	138,36
1005 10 90	10,36	167,15 (2) (3)
1005 90 00	10,36	167,15 (2) (3)
1007 00 90	33,88	175,96 (4)
1008 10 00	39,26	96,58
1008 20 00	39,26	105,99 (4)
1008 30 00	39,26	56,14 (5)
1008 90 10	(7)	(7)
1008 90 90	39,26	56,14
1101 00 00	21,87	272,51
1102 10 00	78,36	240,94
1103 11 10	115,18	401,79
1103 11 90	21,93	292,62

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under pos. 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 434/88

af 17. februar 1988

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3989/87 [2], særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 [4], særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 4048/87 [5] og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 16. februar 1988;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
[2] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 1.
[3] EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
[4] EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
[5] EFT nr. L 378 af 31. 12. 1987, s. 102.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. februar 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0,74
1001 10 90	0	0	0	0,74
1001 90 91	0	0	0	3,49
1001 90 99	0	0	0	3,49
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	4,88

B. Malt

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
1107 10 11	0	0	0	6,21	6,21
1107 10 19	0	0	0	4,64	4,64
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 435/88

af 16. februar 1988

om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1577/81 af 12. juni 1981 om indførelse af en ordning med forenklede procedurer ved toldværdiansættelsen af visse letfordærvelige varer [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3773/87 [2], særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 1577/81, artikel 1, skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i bilaget;

anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i samme forordning på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1577/81, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 154 af 13. 6. 1981, s. 26.
[2] EFT nr. L 355 af 17. 12. 1987, s. 19.

BILAG

Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir £	lire	fl.	£
1.10	0701 90 51 0701 90 59	Nye kartofler	31,00	1 339	244,97	64,02	216,48	5 108	24,06	47 187	71,89	21,49
1.20	0702 00 10 0702 00 90	Tomater	111,87	4 833	883,79	230,97	781,01	18 430	86,82	170 239	259,37	77,55
1.30	0703 10 19	Spiseløg (borset fra sætteløg)	17,50	756	138,27	36,13	122,19	2 883	13,58	26 634	40,57	12,13
1.40	0703 20 00	Hvidløg	162,83	7 035	1 286,38	336,18	1 136,79	26 825	126,38	247 789	377,52	112,87
1.50	ex 0703 90 00	Porrer	27,65	1 193	218,71	57,11	192,53	4 550	21,48	42 056	64,13	19,24
1.60	ex 0704 10 10 ex 0704 10 90	Blomkål	24,64	1 063	194,92	50,89	171,59	4 055	19,14	37 482	57,16	17,15
1.70	0704 20 00	Rosenkål	44,76	1 931	355,63	92,23	312,60	7 362	34,82	68 116	103,74	31,19
1.80	0704 90 10	Hvidkål og rødkål	26,32	1 137	207,96	54,34	183,77	4 336	20,43	40 058	61,03	18,24
1.90	ex 0704 90 90	Broccoli (Brassica oleracea var. italica)	105,39	4 554	832,64	217,60	735,81	17 363	81,80	160 387	244,36	73,06
1.100	ex 0704 90 90	Kinakål	47,34	2 045	374,00	97,74	330,51	7 799	36,74	72 043	109,76	32,81
1.110	0705 11 10 0705 11 90	Hovedsalat	73,76	3 187	582,77	152,30	515,00	12 153	57,25	112 256	171,03	51,13
1.120	ex 0705 29 00	Endivie	43,78	1 891	345,88	90,39	305,66	7 212	33,98	66 625	101,50	30,35
1.130	ex 0706 10 00	Gulerødder	25,51	1 102	201,54	52,67	178,10	4 203	19,80	38 823	59,14	17,68
1.140	ex 0706 90 90	Radiser	101,45	4 383	801,50	209,46	708,29	16 714	78,74	154 389	235,22	70,33
1.150	0707 00 11 0707 00 19	Agurker og asier	93,56	4 042	739,12	193,16	653,17	15 413	72,61	142 374	216,91	64,85
1.160	0708 10 10 0708 10 90	Ærter (Pisum sativum)	136,67	5 905	1 079,69	282,17	954,13	22 515	106,07	207 974	316,86	94,74
1.170	0708 20 10 0708 20 90	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter)	127,30	5 500	1 005,69	262,83	888,74	20 972	98,80	193 721	295,14	88,24
1.180	ex 0708 90 00	Valskbønner	35,62	1 539	281,43	73,55	248,70	5 868	27,64	54 211	82,59	24,69
1.190	0709 10 00	Artiskokker	71,13	3 073	561,99	146,87	496,63	11 719	55,21	108 253	164,93	49,31
1.200		Asparges :										
1.200.1	ex 0709 20 00	— Grønne	485,64	20 984	3 836,54	1 002,65	3 390,39	80 006	376,92	739 012	1 125,94	336,65
1.200.2	ex 0709 20 00	— Andre tilfælde	213,45	9 222	1 686,24	440,69	1 490,15	35 164	165,66	324 812	494,87	147,96
1.210	0709 30 00	Auberginer	102,37	4 423	808,77	211,36	714,71	16 865	79,45	155 789	237,35	70,96
1.220	ex 0709 40 00	Bladselleri	47,53	2 054	375,54	98,14	331,87	7 831	36,89	72 339	110,21	32,95
1.230	0709 51 30	Kantareller	380,81	16 444	3 035,75	791,09	2 634,74	60 745	294,66	570 911	890,27	264,14
1.240	0709 60 10	Sød peber	75,34	3 255	595,23	155,56	526,01	12 412	58,47	114 656	174,68	52,23
1.250	0709 90 50	Fennikel	28,57	1 234	225,70	58,98	199,45	4 706	22,17	43 476	66,24	19,80
1.260	0709 90 70	Courgetter	20,99	907	165,83	43,34	146,55	3 458	16,29	31 944	48,66	14,55
1.270	ex 0714 20 00	Søde kartofler, hele, friske	93,15	4 020	740,07	191,93	650,53	15 322	72,46	141 750	215,89	64,90
2.10	ex 0802 40 00	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske	50,95	2 199	403,00	105,23	354,76	8 384	39,58	77 493	118,17	35,46
2.20	ex 0803 00 10	Bananer (andre end pisang), friske	45,77	1 977	361,59	94,50	319,54	7 540	35,52	69 652	106,12	31,72
2.30	ex 0804 30 00	Ananas, friske	54,48	2 354	430,39	112,48	380,34	8 975	42,28	82 903	126,31	37,76
2.40	ex 0804 40 10 ex 0804 40 90	Avocadoer, friske	131,65	5 688	1 040,05	271,81	919,10	21 689	102,18	200 340	305,23	91,26
2.50	ex 0804 50 00	Guavabær og mango, friske	183,12	7 912	1 446,69	378,08	1 278,45	30 168	142,13	278 668	424,57	126,94
2.60		Appelsiner, friske :										
2.60.1	0805 10 11 0805 10 21 0805 10 31 0805 10 41	— Blod- og halvblodappelsiner	41,62	1 798	328,86	85,94	290,62	6 858	32,30	63 347	96,51	28,85

Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir £	lire	fl.	£
2.60.2	0805 10 15 0805 10 25 0805 10 35 0805 10 45	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner	32,60	1 408	257,55	67,31	227,60	5 370	25,30	49 611	75,58	22,59
2.60.3	0805 10 19 0805 10 29 0805 10 39 0805 10 49	— Andre varer	24,44	1 056	193,09	50,46	170,64	4 026	18,97	37 195	56,66	16,94
2.70		Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; clementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:										
2.70.1	ex 0805 20 10	Clementiner	84,52	3 652	667,70	174,50	590,05	13 924	65,59	128 616	195,95	58,58
2.70.2	ex 0805 20 30	Monreales og satsumas	53,84	2 326	425,40	111,17	375,93	8 871	41,79	81 943	124,84	37,32
2.70.3	ex 0805 20 50	Mandariner og wilkings	62,42	2 697	493,19	128,89	435,83	10 284	48,45	95 000	144,74	43,27
2.70.4	ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Tangeriner og andre varer	71,79	3 102	567,14	148,21	501,19	11 827	55,71	109 245	166,44	49,76
2.80	ex 0805 30 10	Citroner (Citrus limon, Citrus limonum), friske	32,83	1 418	259,41	67,79	229,24	5 409	25,48	49 969	76,13	22,76
2.85	ex 0805 30 90	Limefrugter (Citrus aurantifolia), friske	186,01	8 037	1 469,53	384,05	1 298,64	30 645	144,37	283 068	431,27	128,94
2.90		Grapefrugter, friske:										
2.90.1	ex 0805 40 00	— Hvide	34,85	1 506	275,38	71,97	243,36	5 742	27,05	53 045	80,81	24,16
2.90.2	ex 0805 40 00	— Lyserøde	51,79	2 237	409,16	106,93	361,58	8 532	40,19	78 815	120,08	35,90
2.100	0806 10 11 0806 10 15 0806 10 19	Druer til spisebrug	203,07	8 774	1 604,31	419,27	1 417,74	33 455	157,61	309 029	470,83	140,77
2.110	0807 10 10	Vandmeloner	28,08	1 212	224,02	57,91	196,89	4 556	21,77	42 751	65,15	19,38
2.120		Meloner (bortset fra vandmeloner):										
2.120.1	ex 0807 10 90	— Amarillo, Cuper, Honey Dew, Onteniente, Piel de Sapo, Rochet, Tendral	100,23	4 330	791,82	206,93	699,74	16 512	77,79	152 525	232,38	69,48
2.120.2	ex 0807 10 90	— Andre varer	129,77	5 607	1 025,24	267,94	906,02	21 380	100,72	197 487	300,88	89,96
2.130	0808 10 91 0808 10 93 0808 10 99	Æbler	48,97	2 116	386,87	101,10	341,88	8 067	38,00	74 520	113,53	33,94
2.140	ex 0808 20 31 ex 0808 20 33 ex 0808 20 35 ex 0808 20 39	Pærer (bortset fra Nashi (Pyrus Pyrifolia))	76,47	3 304	604,10	157,87	533,85	12 597	59,35	116 365	177,29	53,00
2.150	0809 10 00	Abrikoser	121,16	5 229	958,33	250,23	843,61	19 937	94,12	184 276	281,02	84,33
2.160	0809 20 10 0809 20 90	Kirsebær	115,53	4 978	911,55	240,12	799,31	18 105	89,61	173 756	270,27	80,21
2.170	ex 0809 30 00	Ferskener	183,03	7 908	1 446,00	377,90	1 277,84	30 154	142,06	278 535	424,37	126,88
2.180	ex 0809 30 00	Nektariner	125,97	5 443	995,21	260,09	879,47	20 753	97,77	191 702	292,07	87,32
2.190	0809 40 11 0809 40 19	Blommer	111,62	4 823	881,81	230,45	779,27	18 389	86,63	169 859	258,79	77,37
2.200	0810 10 10 0810 10 90	Jordbær	342,94	14 818	2 709,22	708,04	2 394,17	56 497	266,16	521 863	795,09	237,72
2.210	0810 40 30	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær)	155,23	6 688	1 240,23	322,25	1 074,37	24 633	120,26	232 567	362,70	108,08
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	141,62	6 119	1 118,84	292,40	988,73	23 332	109,92	215 517	328,35	98,17
2.230	ex 0810 90 90	Granatæbler	51,26	2 213	406,77	105,84	357,82	8 456	39,85	77 884	118,89	35,56
2.240	ex 0810 90 90	Kakifrugter (dadelblommer)	81,74	3 532	645,80	168,77	570,70	13 467	63,44	124 397	189,52	56,66
2.250	ex 0810 90 90	Litchiblommer	186,09	8 041	1 470,17	384,22	1 299,20	30 658	144,43	283 191	431,46	129,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 436/88

af 17. februar 1988

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning 3993/87 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 [4], skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren [5]; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker [6], ændret ved forordning (EØF) nr. 1467/77 [7]; den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsløbets fastsættes i retsakter af anden karakter;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, punkt 1, sidste linje, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 [9]; fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

som følge af indførelsen af Den Kombinerede Nomenklatur ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 [10] blev den nomenklatur, der gælder fra den 1. januar 1988 for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, fastsat ved forordning (EØF) nr. 3846/87 [11];

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 23.
[3] EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.
[4] EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.
[5] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
[6] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.
[7] EFT nr. L 162 af 1. 7. 1977, s. 6.
[8] EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
[9] EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
[10] EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.
[11] EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81 og som ikke er forarbejdet eller denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. februar 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	39,42 (1)	
1701 11 90 300		0,4285
1701 11 90 500	36,80 (1)	
1701 11 90 900	(2)	
1701 12 90 100	39,42 (1)	
1701 12 90 300		0,4285
1701 12 90 500	36,80 (1)	
1701 12 90 900	(2)	
1701 91 00 000		0,4285
1701 99 10 100	42,85	
1701 99 10 900	40,37	

(1) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

(2) Denne fastsættelse blev suspenderet ved forordning (EØF) nr. 2689/85. (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 437/88

af 17. februar 1988

om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for dragter, kostumer og sæt til kvinder og piger (kategori 74, løbenummer 40.0740), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87 afg 3. december 1987 om forvaltningen af genrelle toldpræferencer i 1988 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3783/87 gælder denne toldpræferenceordning for hver af de i bilag I og II i Rådets forordning (EØF) nr. 3782/87 [2] anførte varekategorier, der er omfattet af individuelle toldlofter, med en højeste mængde, der er fastsat i kolonne 7 i bilag I eller II for visse eller for hvert af de oprindelseslande eller -territorier, som er anført i kolonne 5 i samme bilag; efter artikel 3 i samme forordning kan toldafgifter til enhver tid genindføres ved import af de pågældende varer, så snart de omhandlede individuelle lofter er nået for hele Fællesskabet;

for dragter, kostumer og sæt til kvinder og piger (kategori 74, løbenummer 40.0740) er loftet fastsat til 8 000 stk.; den 9. februar 1988 havde indførslerne af de omhandlede varer i Fællesskabet med oprindelse i Sydkorea, som er præferenceberettiget, ved afskrivning nået det omtalte loft;

toldafgifter for de pågældende varer bør genindføres i forhold til Sydkorea —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 21. februar 1988 genindføres opkrævning af toldafgifter, som har været suspenderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3782/87, ved indførsel til Fællesskabet af følgende varer med oprindelse i Sydkorea:

Løbenummer	Kategori (enhed)	KN-kode	Varebeskrivelse
(1)	(2)	(3)	(4)
40.0740	74 (1 000 stk.)	6104 11 00 6104 12 00 6104 13 00 ex 6104 19 00 6104 21 00 6104 22 00 6104 23 00 ex 6104 29 00	Dragter, kostumer og sæt, af trikotage, til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skidragter

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 58.
[2] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 438/88

af 17. februar 1988

om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for sejlgarn, reb og tovværk, af syntetiske fibre (kategori 90, løbenummer 40.0900), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87 af 3. december 1987 om forvaltningen af generelle toldpræferencer i 1988 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3783/87 gælder denne toldpræferenceordning for hver af de i bilag I og II i Rådets forordning (EØF) nr. 3782/87 [2] anførte varekategorier, der er omfattet af individuelle toldlofter, med en højeste mængde, der er fastsat i kolonne 7 i bilag I eller II for visse eller for hvert af de oprindelseslande eller -territorier, som er anført i kolonne 5 i samme bilag; efter artikel 3 i samme forordning kan toldafgifter til enhver tid genindføres ved import af de pågældende varer, så snart de omhandlede individuelle lofter er nået for hele Fællesskabet;

for sejlgarn, reb og tovværk, af syntetiske fibre (kategori 90, løbenummer 40.0900) er loftet fastsat til 13 tons; den 9. februar 1988 havde indførslerne af de omhandlede varer i Fællesskabet med oprindelse i Sydkorea, som er præferenceberettiget, ved afskrivning nået det omtalte loft;

toldafgifter for de pågældende varer bør genindføres i forhold til Sydkorea —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 21. februar 1988 genindføres opkrævning af toldafgifter, som har været suspenderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3782/87, ved indførsel til Fællesskabet af følgende varer med oprindelse i Sydkorea:

Løbenummer	Kategori (enhed)	KN-kode	Varebeskrivelse
(1)	(2)	(3)	(4)
40.0900	90 (tons)	5607 41 00 5607 49 11 5607 49 19 5607 49 90 5607 50 11 5607 50 19 5607 50 30 5607 50 90	Sejlgarn, reb og tovværk, af syntetiske fibre, også flettet

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 58.
[2] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 439/88

af 17. februar 1988

om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for tekstilstoffer, overtrukket (kategori 99, løbenummer 40.0990), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87 af 3. december 1987 om forvaltningen af generelle toldpræferencer i 1988 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3783/87 gælder denne toldpræferenceordning for hver af de i bilag I og II i Rådets forordning (EØF) nr. 3782/87 [2] anførte varekategorier, der er omfattet af individuelle toldlofter, med en højeste mængde, der er fastsat i kolonne 7 i bilag I eller II for visse eller for hvert af de oprindelseslande eller -territorier, som er anført i kolonne 5 i samme bilag; efter artikel 3 i samme forordning kan toldafgifter til enhver tid genindføres ved import af de pågældende varer, så snart de omhandlede individuelle lofter er nået for hele Fællesskabet;

for tekstilstoffer, overtrukket (kategori 99, løbenummer 40.0990) er loftet fastsat til 17 tons; den 9. februar 1988 havde indførslerne af de omhandlede varer i Fællesskabet med oprindelse i Sydkorea, som er præferenceberettiget, ved afskrivning nået det omtalte loft;

toldafgifter for de pågældende varer bør genindføres i forhold til Sydkorea —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 21. februar 1988 genindføres opkrævning af toldafgifter, som har været suspenderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3782/87, ved indførsel til Fællesskabet af følgende varer med oprindelse i Sydkorea:

Løbenummer	Kategori (enhed)	KN-kode	Varebeskrivelse
(1)	(2)	(3)	(4)
40.0990	99 (tons)	5901 10 00 5901 90 00	Tekstilstoffer, overtrukket med vegetabilske carbohydratgummier eller stivelsesholdige substanser, af den art, der anvendes til fremstilling af bogbind, etuier m.v.; kalkerlærred; malerlærred; buckram og lignende tekstilstoffer til fremstilling af hatte m.v.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

[1] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 58.
[2] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 440/88

af 17. februar 1988

om genindførelse af opkrævning af toldafgifter for garn af uld og fine dyrehår (kategori 48, løbenummer 40.0480) og strømper og sokker, ikke af trikotage (kategori 88, løbenummer 40.0880), som har oprindelse i Sydkorea og omfattes af de toldpræferencer, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3783/87 af 3. december 1987 om forvaltningen af generelle toldpræferencer i 1988 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3783/87 gælder denne toldpræferenceordning for hver af de i bilag I og II i Rådets forordning (EØF) nr. 3782/87 [2] anførte varekategorier, der er omfattet af individuelle toldlofter, med en højeste mængde, der er fastsat i kolonne 7 i bilag I eller II for visse eller for hvert af de oprindelseslande eller -territorier, som er anført i kolonne 5 i samme bilag; efter artikel 3 i samme forordning kan toldafgifter til enhver tid genindføres ved import af de pågældende varer, så snart de omhandlede individuelle lofter er nået for hele Fællesskabet;

for garn af uld og fine dyrehår, (kategori 48, løbenummer 40.0480) og strømper og sokker, ikke af trikotage (kategori 88, løbenummer 40.0880) er loftet fastsat til henholdsvis 9 og 2 tons; den 10. februar 1988 havde indførslerne af de omhandlede varer i Fællesskabet med oprindelse i Sydkorea, som er præferenceberettiget, ved afskrivning nået det omtalte loft;

toldafgifter for de pågældende varer bør genindføres i forhold til Sydkorea —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 21. februar 1988 genindføres opkrævning af toldafgifter, som har været suspenderet i henhold til forordning (EØF) nr. 3782/87, ved indførsel til Fællesskabet af følgende varer med oprindelse i Sydkorea:

Løbenummer	Kategori (enhed)	KN-kode	Varebeskrivelse
(1)	(2)	(3)	(4)
40.0480	48 (tons)	5107 10 10 5107 10 90 5107 20 10 5107 20 30 5107 20 51 5107 20 59 5107 20 91 5107 20 99 5108 20 10 5108 20 90	Garn af uld og fine dyrehår, kæmmet, ikke i detailsalgsoplægninger
40.0880	88 (tons)	ex 6209 10 00 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 00 6217 10 00 6217 90 00	Strømper og sokker, ikke af trikotage; andet tilbehør til beklædningsgenstande, dele af beklædningsgenstande eller tilbehør til beklædningsgenstande, ikke til spædbørn, ikke af trikotage

[1] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 58.
[2] EFT nr. L 367 af 28. 12. 1987, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 441/88

af 17. februar 1988

om gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3992/87 [2], særlig artikel 39, stk. 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af ændringerne i den obligatoriske destillation, som omhandles i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, og kodificeringen af forordningen om den fælles markedsordning for vin er det hensigtsmæssigt af hensyn til klarheden at kodificere Kommissionens forordning (EØF) nr. 854/86 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1410/87 [4], for så vidt angår gennemførelsesbestemmelserne for obligatorisk destillation;

den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation bør gennemføres efter reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling [5], ændret ved forordning (EØF) nr. 2687/84 [6];

det bør fastsættes, efter hvilke kriterier det skal konstateres, at der er alvorlig uligevægt på markedet, idet en sådan uligevægt er afgørende for, om der skal iværksættes obligatorisk destillation;

for at den obligatoriske destillation ikke skal medføre, at den disponible mængde vin i det efterfølgende produktionsår bliver utilstrækkelig, bør det præciseres, at der ved fastsættelse af, hvilken mængde der skal omfattes af obligatorisk destillation, tages hensyn til behovet for at sikre ligevægten i det følgende produktionsår;

for at fordele byrderne i forbindelse med forpligtelsen til obligatorisk destillation ligeligt i Fællesskabet må der fastsættes kriterier til afgrænsning af produktionsområder med ensartede karakteristika;

for at tage hensyn til, at forpligtelsen til at destillere øges i takt med stigningen i hektarudbyttet som fastsat i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87, bør produktionen i hvert område fordeles efter de udbytteklasser, på hvilke der skal anvendes de procentdele af produktionen, som gør det muligt at nå den forventede mængde for hvert område;

for at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af den obligatoriske destillation bør det fastsættes, hvilket udbytte der skal tages i betragtning, og på hvilken mængde vin og produkter inden vinstadiet den i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede procentdel skal anvendes; for produktionsåret 1987/88 er det af produktionstekniske årsager nødvendigt i de mængder, der kan trækkes fra denne mængde, at medtage druemost til fremstilling af koncentreret eller koncentreret rektificeret druemost, der ikke er blevet forarbejdet inden den 15. marts, såfremt producenten forpligter sig til at forarbejde ovennævnte druemost senest den 31. august; efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 af 17. december 1987 om høst-, produktions- og beholdningsmeddelelser i vinsektoren [7] skal producenterne angive mængden af vin og produkter inden vinstadiet samt det udbytte, hvoraf disse mængder er fremstillet;

det bør fastsættes, hvilke producenter der skal fritages fra forpligtelsen til obligatorisk destillation med henblik på at begrænse den administrative byrde, foranstaltningerne afstedkommer;

for at kunne vurdere foranstaltningens indvirkning på markedsligevægten er det nødvendigt, at der hurtigt erhverves kendskab til, hvilke mængder bordvin der følger af anvendelsen af de procentdele, som Kommissionen har fastsat for de enkelte producenter, der er omfattet af forpligtelsen til obligatorisk destillation; et sådant kendskab kan opnås ved at kræve, at de destillationspligtige giver meddelelse om, hvilke mængder de skal levere til destillation, idet de ansvarlige myndigheder dog samtidig skal have mulighed for selv at beregne mængderne for de enkelte producenter og give disse meddelelse om deres forpligtelser;

de regler om kontrol af egenskaberne ved de vine, der leveres til destillation, som er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2179/83, gælder udelukkende for individuelle leverancer og omhandler ikke fælles leverancer, fordi visse af de producenter, der er forpligtet til at levere vin til obligatorisk destillation, kun skal levere meget små mængder; der bør derfor på denne baggrund og som følge af de forskelligartede situationer i de forskellige medlemsstater fastsættes, at kontrollen af de leverede vines egenskaber foretages efter de nationale bestemmelser;

[1] EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 20.
[3] EFT nr. L 80 af 25. 3. 1986, s. 14.
[4] EFT nr. L 135 af 23. 5. 1987, s. 11.
[5] EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
[6] EFT nr. L 255 af 25. 9. 1984, s. 3.
[7] EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.

der bør fastsættes tolerancer, som letter overholdelsen af forpligtelserne, uden at dette medfører urimelige udgifter for EUGFL;

med henblik på at sikre en ensartet behandling af producenterne er det nødvendigt, at producenter, som allerede har afsat deres vin, inden der er blevet udløst obligatorisk destillation, får mulighed for at overholde deres forpligtelse; det er desuden økonomisk berettiget, at producenter, hvis vin på grund af kvaliteten uden problemer kan afsættes på markedet, får mulighed for at overholde forpligtelsen uden at være tvunget til at levere egen vin; derfor bør der åbnes mulighed for, at producenter kan levere vin fra andre producenter eller lade andre producenter levere vin på deres vegne;

da der ikke findes en EF-definition på rosévin, bør det af klarhedshensyn fastsættes, at rosébordvine ligestilles med røde bordvine på grund af den snævre økonomiske forbindelse mellem dem;

med henblik på anvendelsen af foranstaltningen bør det fastsættes, hvilke vine der betragtes som værende økonomisk snævert forbundne med de enkelte bordvinstyper;

der må ikke opstå risiko for, at produkter fremstillet ved destillation af visse vine kan forstyrre markedet for brændevine med oprindelsesbetegnelse; derfor bør det i medfør af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at de produkter, der fremkommer ved direkte destillation af disse vine, skal have et alkoholindhold på mindst 92 % vol;

der bør såvel for producenterne som for destillerierne fastsættes visse frister for foranstaltningens gennemførelse, således at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

destillerierne kan i henhold til artikel 39, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 822/87 enten opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere det ved destillation fremkomne produkt til interventionsorganet; støtten skal fastsættes efter kriterierne i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2179/83 ved udløsning af foranstaltningen;

ifølge artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 skal støttemodtagerne for at få tildelt støtte indsende en ansøgning og fornøden dokumentation; for at sikre, at ordningen anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indgivelse af ansøgninger, for udbetaling af støtte til destilleriet og for forelæggelse af bevis for, at opkøbsprisen er blevet betalt;

den pris, som interventionsorganerne skal betale for de produkter, de får leveret, skal fastsættes efter kriterierne i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 ved udløsning af foranstaltningen;

vin, som skal leveres til obligatorisk destillation, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation; der bør derfor fastsættes destillationsbestemmelser efter reglerne i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

for at Kommissionen kan få et overblik over, hvordan forpligtelserne til obligatorisk destillation overholdes, må medlemsstaterne på grundlag af meddelelserne fra destillerierne med jævne mellemrum underrette Kommissionen om gennemførelsen og resultaterne af destillationsforanstaltningerne;

de særlige produktionsstrukturer og administrative vanskeligheder i Grækenland gør det berettiget, at der i denne medlemsstat i produktionsårene 1987/88 og 1988/89 iværksættes en ordning med obligatorisk destillation, som, uden at det kvantitative resultat kommer til at afvige fra det, der følger af anvendelsen af den generelle ordning, begrænser foranstaltningen til udelukkende at omfatte producenter med tilstrækkelig store mængder bordvin, og bemyndiger den græske regering til selv at fastsætte, hvilke procentdele af bordvinsproduktionen de pågældende producenter skal levere til destillation; procentdelene skal fastsættes således, at der sikres en ligelig behandling af de af forpligtelsen omfattede producenter, og de skal være baseret på kriterierne i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87; de græske producenter, der ikke er underkastet obligatorisk destillation, kan omfattes af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit III i forordning (EØF) nr. 822/87;

i henhold til artikel 47 i forordning (EØF) nr. 822/87 skal der ske en fastsættelse af den referenceperiode, der lægges til grund, hvis destillationspligtige, der ikke har foretaget levering, skal udelukkes fra interventionsforanstaltningerne; anvendelsen af denne artikel berører ikke medlemsstaternes forpligtelse til at anvende de nationale sanktioner, der er nødvendige for i henhold til artikel 79 i forordning (EØF) nr. 822/87 at sikre en nøjagtig og ensartet anvendelse af den obligatoriske destillation;

det bør præciseres, at nærværende forordning ikke finder anvendelse i Portugal indtil produktionsåret 1989/90; de, der er omfattet af den obligatoriske destillation, må derfor i denne periode udelukkes fra at foretage destillationen eller at lade den foretage i Portugal;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 39, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 822/87 forstås ved:

a) »de ved begyndelsen af produktionsåret konstaterede disponible mængder«:

den mængde, der svarer til de samlede lagre i begyndelsen af produktionsåret og produktionen af bordvin og vin, egnet til produktion af bordvin, fratrukket:

— den mængde bordvin og vinbærme, der i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 skal destilleres i løbet af produktionsåret

— det svind i produktions- og handelsleddet, der forventes i løbet af produktionsåret

b) »det normale forbrug i produktionsåret«:

den samlede mængde bordvin, der i produktionsåret er bestemt til:

— direkte konsum

— forarbejdning til produkter henhørende under KN-kode 2205 eller 2209 00

— udførsel,

fratrukket den mængde vin ligestillet med bordvin, som skal indføres.

Artikel 2

1. Det i artikel 39, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede gennemsnit beregnes ved, at den repræsentative pris for hver bordvinstype multipliceres med følgende koefficienter:

— A I: 25
— A II: 1
— A III: 0,5
— R I: 65
— R II: 8,4
— R III: 0,1.

2. Den i artikel 39, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede situation anses at foreligge, hvis det i stk. 1 omhandlede gennemsnit mellem den 1. september og den 31. december i tre på hinanden følgende uger ligger under 82 % af det gennemsnit af orienteringspriserne for hver type bordvin multipliceret med de i stk. 1 omhandlede koefficienter. De repræsentative priser og orienteringspriserne udtrykkes i ECU/% vol alkohol. I denne forbindelse anvendes der et fast alkoholindhold på 10 % for vintype A II og A III og på 10,5 % for vintype R III. Når den repræsentative pris ikke foreligger for en eller flere typer bordvin, er den repræsentative pris, der skal anvendes for denne type bordvin, den sidst foreliggende repræsentative pris.

Artikel 3

Ved fastsættelsen af den samlede mængde bordvin, der skal underkastes obligatorisk destillation, tages der hensyn til nødvendigheden af at sikre en rimelig lagerbeholdning ved udgangen af produktionsåret, så de disponible mængder for det følgende produktionsår under alle omstændigheder er tilstrækkelige til at dække det normale forbrug.

Artikel 4

1. De i artikel 39, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede produktionsområder fastlægges under hensyntagen til dels produktions- og klimaforholdene og dels de bestående forskelle mellem medlemsstaterne på det administrative og juridiske plan, bl.a. med hensyn til kooperativernes og producentsammenslutningernes interne opbygning.

Disse områder skal svare til administrative enheder, der er større end kommuner, og omfatte administrative enheder, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger vedrørende de i artikel 39, stk. 3, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede referenceproduktionsår.

2. For produktionsårene 1987/88 til 1989/90 afgrænses de i artikel 39, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede produktionsområder således:

— område 1: den tyske del af vinavlszonerne A og B

— område 2: det luxembourgske vindyrkningsområde

— område 3: den franske del af vinavlszone B, C I a), C II og C III b)

— område 4: vinavlszone C I b) og den italienske del af vinavlszone C II og C III b)

— område 5: zone C III a) og den græske del af vinavlszone C III b)

— område 6: den spanske del af vinavlszone C.

3. Den gennemsnitlige produktion af bordvin og produkter inden bordvinsstadiet i de i stk. 2 omhandlede områder i de tre produktionsår 1981/82, 1982/83 og 1983/84 er følgende:

— område 1: 1 341 700 hl
— område 2: 57 300 hl
— område 3: 40 182 000 hl
— område 4: 64 163 000 hl
— område 5: 4 632 000 hl
— område 6: 27 500 000 hl.

Artikel 5

1. På grundlag af de i artikel 39, stk. 5, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte meddelelser fra medlemsstaterne fordeles bordvinsproduktionen i hvert område efter udbytteklasser. Disse klasser afgrænses under hensyntagen til den bordvinsmængde, der skal destilleres i det pågældende område, samt til den procentdel, som denne mængde udgør af områdets bordvinsproduktion. Ovennævnte klasser fastsættes på grundlag af de udbytteklasser, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 3929/87.

2. Ved igangsætningen af obligatorisk destillation udarbejdes der for hvert område en progressiv skala ud fra de i stk. 1 omhandlede udbytteklasser. Skalaen fastsættes på et sådant niveau, at den samlede mængde, der fremkommer ved dens anvendelse på de mængder, der er anført i hver udbytteklasse for et område, svarer til den destillationsmængde, der er fastsat for nævnte område, idet der tages hensyn til de forventede fritagelser i henhold til artikel 9.

Artikel 6

1. Den produktionsmængde pr. producent, der skal tages i betragtning ved anvendelse af denne forordning, er lig med summen af mængderne af de produkter, der er anført i kolonnen »Bordvin« i den produktionsanmeldelse, der figurerer i tabel B i bilag I til forordning (EØF) nr. 3929/87: druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin samt bordvin.

Denne mængde skal:

a) forhøjes

— med de mængder vin egnet til produktion af bordvin, der er anført i kolonnen »Vin og andre produkter« i ovennævnte produktionsanmeldelse

— med de mængder bordvin, der fremstilles inden den 15. marts ved forarbejdning af produkter inden vinstadiet, som producenten har erhvervet efter datoen for indgivelse af produktionsanmeldelsen

b) nedsættes

— med de mængder produkter inden vinstadiet (druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin), der er anført i kolonnen »Bordvin«, samt de mængder vin egnet til produktion af bordvin, der er anført i kolonnen »Vin og andre produkter« i produktionsanmeldelsen, for hvilke producenten inden den 15. marts beviser, at de er blevet forarbejdet til andre produkter end de produkter, der er anført i kolonnen for bordvin i ovennævnte produktionsanmeldelse, eller at de er blevet afhændet til tredjemand inden nævnte dato.

Det under litra b) omhandlede bevis består af de oplysninger, der er anført i de i artikel 14 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 [1] omhandlede til- og afgangsbøger. For at sikre den nødvendige kontrol meddeler de producenter, der afhænder de under litra b) omhandlede produkter efter høstanmeldelsen, de kompetente myndigheder køberens navn og adresse, samt de pågældende mængder og overtagelsesdato.

Endvidere kan producenten for produktionsåret 1987/88 fra den i første afsnit omhandlede mængde fratrække de mængder druemost, der er bestemt til produktion af koncentreret most eller koncentreret rektificeret druemost, og som endnu ikke er forarbejdet pr. 15. marts, hvis han forpligter sig til at forarbejde dem senest den 31. august. Har forarbejdningen ikke fundet sted på sidstnævnte dato, skal producenten til obligatorisk destillation og i form af vin aflevere en mængde, der følger af anvendelsen af den i artikel 8 fastsatte procent på den ikke forarbejdede mængde most, forhøjet med 20 %. Denne mængde leveres indtil den dato, der er fastsat af den kompetente nationale myndighed efter artikel 12, stk. 5.

Med henblik på anvendelsen af foregående afsnit og unanset artikel 10, stk. 1 og 2, kan de i nævnte bestemmelser omhandlede meddelelser og underretninger tilpasses indtil den 15. juni 1988. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de mængder, der er omfattet af disse tilpasninger.

2. For producenter, der har fremstillet bordvin ved forarbejdning og/eller deklassering af et af produkterne i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, er den produktionsmængde, der skal tages i betragtning, lig med summen af alle de produkter, der er anvendt ved fremstillingen af denne bordvin i perioden fra den 1. juli forud for det pågældende produktionsår til den 30. juni i det pågældende produktionsår.

3. For producenter, der har fremstillet bordvin af produkter, der er købt efter den dato, som er sidste frist for indgivelse af produktionsanmeldelsen, er produktionsmængden lig med den samlede mængde af de produkter, der er anvendt under fremstillingen inden den 15. marts og anført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

Artikel 7

Det hektarudbytte for hver bordvinsproducent, der skal tages i betragtning, er det udbytte, der er anført i hans druehøstanmeldelse, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 3929/87. Når denne anmeldelse ikke kræves, er udbyttet det, der er anført i den samme forordnings foreskrevne produktionsanmeldelse. Under alle omstændigheder skal der ved udbyttet tages hensyn til den samlede mængde druer, der er produceret på de af anmelderen dyrkede arealer.

Dog gælder følgende:

— I de medlemsstater, hvor et medlem af et kooperativ eller en producentsammenslutning ikke har pligt til at indgive en høstanmeldelse i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3929/87 og hvor kooperativet eller producentsammenslutningen indgiver en enkelt produktionsanmeldelse for samtlige medlemmer, er det udbytte, der skal tages i betragtning, det udbytte, der følger af det vejede gennemsnit af udbytterne af hvert parti produkt, som medlemmerne leverer.

  Dette gennemsnit fastlægges efter den beregningsmetode, der er anført i bilaget til nærværende forordning.

[1] EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.

— Det udbytte, der skal tages i betragtning for producenter, der har fremstillet bordvin af købte produkter, er det udbytte, der følger af det vejede gennemsnit af udbyttet af hvert parti købt produkt og eventuelt af udbyttet af varepartiet fra egen produktion.

Dette gennemsnit fastlægges efter den beregningsmetode, der er anført i bilaget til nærværende forordning.

— Er bordvinen fremstillet af druesorter, der i klassificeringen for den samme administrative enhed er opført både som druesort til vinpersning og som druesort beregnet til anden anvendelse, er det udbytte, der skal tages i betragtning, det udbytte, der fastlægges på grundlag af de i artikel 36, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede mængder, der normalt fremstilles vin af.

— Er bordvinen fremstillet ved forarbejdning og/eller deklassering af et af de produkter, der er anført i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, er det udbytte, der skal tages i betragtning, det udbytte, af hvilket den pågældende kvbd er blevet fremstillet. Er bordvinen fremstillet ved forarbejdning og/eller deklassering af flere kvbd eller den samme kvbd fremstillet i forskellige produktionsår, fastsætter medlemsstaten udbyttet, som ikke kan være lavere end det udbytte, der er konstateret for kvbd i dette produktionsområde i løbet af det produktionsår, hvor destillationen finder sted.

Artikel 8

Den mængde, som hver destillationspligtig producent skal destillere, beregnes ved, at den i artikel 6 omhandlede mængde multipliceres med en procentsats, der fastsættes ud fra:

— hektarudbyttet for den pågældende produktionsmængde, der er fastsat ifølge artikel 7

— den progressive skala, der er udarbejdet ifølge artikel 5, stk. 2, for det område, hvor producentens bedrift ligger.

Artikel 9

1. Producenter, som efter eventuelle fradrag efter artikel 39, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87 har pligt til at levere en samlet mængde bordvin på under 5 hl til obligatorisk destillation, er fritaget for den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse.

2. Producenterne i de medlemsstater, hvis samlede bordvinsproduktion er på under 25 000 hl, fritages fra den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse.

Artikel 10

1. I hvert produktionsår, hvor den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede obligatoriske destillation udløses, foretager de producenter, der er omfattet af forpligtelsen, og som har indgivet den i forordning (EØF) nr. 3929/87 omhandlede produktionsanmeldelse, en beregning efter artikel 8 af de mængder, de skal levere til destillation, og meddeler senest den 31. marts resultatet til interventionsorganet eller enhver anden kompetent myndighed i den medlemsstat, på hvis område deres bedrift ligger.

Den kompetente myndighed efterprøver, om de i meddelelsen anførte mængder svarer til den mængde, som producenten skal levere til destillation.

2. De kompetente myndigheder kan selv efter artikel 8 beregne og underrette producenterne om de mængder, de hver især skal levere. Underretning skal i dette tilfælde ske senest den 31. marts.

Underretningen kan begrænses til visse kategorier af producenter, såfremt begrænsningen foretages objektivt og uden forskelsbehandling.

3. Producenter, der har fremstillet bordvin ved forarbejdning og/eller deklassering af et af de produkter, der er anført i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, beregner efter artikel 8 de mængder, de skal levere til obligatorisk destillation.

Producenterne meddeler interventionsorganet eller enhver anden kompetent myndighed i den medlemsstat, på hvis område deres bedrifter ligger:

— senest den 31. marts resultatet af beregningen for de mængder bordvin, der er fremstillet mellem den 1. juli i det foregående år og den 15. marts

— senest den 15. juli resultatet af beregningen for de mængder bordvin, der er fremstillet mellem den 16. marts og den 30. juni.

4. Ved meddelelse eller modtagelse af de i denne artikel omhandlede underretninger anfører producenten eller eventuelt den kompetente myndighed i de i artikel 71, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede til- og afgangsbøger de mængder, der skal leveres til destillation.

5. Medlemsstaterne udarbejder en oversigt over de oplysninger, der indhentes i medfør af stk. 1, stk. 2 og stk. 3, første led, og meddeler Kommissionen senest den 15. juni de mængder, der skal destilleres fordelt på de udbytteklasser, der er fastsat ifølge artikel 5, stk. 1.

De mængder, der skal destilleres i medfør af stk. 3, andet led, meddeles Kommissionen senest den 15. september.

Artikel 11

1. Leveres vinen af flere producenter til destillation som en samlet leverance til destilleriet, foretages kontrollen af dens egenskaber og især mængde, farve og alkoholindhold efter de af de pågældende medlemsstater vedtagne bestemmelser.

2. Der tillades ingen tolerance i nedadgående retning for den mængde, som hver destillationspligtig skal levere til destillation, og som er beregnet efter artikel 8.

3. En tolerance på 2 % i opadgående retning i forhold til den i stk. 2 omhandlede mængde tillades for:

— summen af de mængder bordvin, som flere destillationspligtige leverer, hvis den ansøgning om støtte eller levering af destillater til interventionsorganet, som et destilleri har indgivet, vedrører vin svarende til disse destillationspligtiges forpligtelse

— de mængde, som hver destillationspligtig leverer, for så vidt angår de øvrige tilfælde.

Artikel 12

1. De producenter, der er omfattet af forpligtelsen i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87, kan både levere bordvin af egen produktion og bordvin, der er erhvervet hos andre producenter, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

De kan endvidere

— foretage destillation på egne anlæg

— lade et godkendt destilleri foretage destillationen efter en lønforarbejdningskontrakt.

2. Den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse betragtes som opfyldt, selv om bordvinen leveres af en anden producent, der selv har fremstillet den, såfremt sidstnævnte også er omfattet af den obligatoriske destillation.

I dette tilfælde anføres der på den i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede attest, der udstedes af destilleriet, ud over navn og adresse på den producent, der har leveret vinen, navn og adresse på den producent, der er omfattet af den obligatoriske destillation.

Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 gælder udelukkende for producenter, der er underkastet den i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse.

3. Medlemsstaterne træffer navnlig med hensyn til de tilfælde, hvor stk. 1, første afsnit, og stk. 2 anvendes, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den vinmængde, der leveres i henhold til en producents destillationsforpligtelse, henhører under nævnte forpligtelse.

Er vinen fremstillet og leveret til destillation i en anden medlemsstat end den, hvor den destillationspligtige producent er bosiddende, skal

— en attest, der udstedes af den i artikel 10 omhandlede myndighed i den destillationspligtige producents medlemsstat, og som tjener som bevis for, at den pågældende mængde henhører under den destillationspligtige producents forpligtelse, fremlægges i destilleriet. En kopi af attesten skal tilsendes den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted

— den i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede attest påtegnes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted

— en kopi af denne attest af nævnte myndighed fremsendes til den i første led omhandlede myndighed inden den 25. oktober i det følgende produktionsår.

4. Bordvin leveres senest:

— den 31. juli ved levering til et destilleri

— den 15. juli ved levering til en forarbejdningsvirksomhed, der tilsætter alkohol til vin, bestemt til destillation.

Levering kan fortsat finde sted senest 15 dage efter de nævnte datoer. I så fald nedsættes opkøbsprisen for de pågældende mængder med et beløb svarende til 50 % af støtten i det pågældende produktionsår. Støtten og prisen for den alkohol, der fremstilles heraf og leveres til interventionsorganet, nedsættes med samme beløb.

5. Destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 kan ikke finde sted efter den 31. august.

Dog kan destillation af vin, der er leveret i henhold til artikel 11, stk. 2, eller artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83, finde sted indtil den dato, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed efter nævnte artikler.

I det i artikel 23, stk. 1, i nærværende forordning omhandlede tilfælde fastsætter de kompetente myndigheder i givet fald fristerne for destillation.

Destillerierne sender senest den tiende dag i hver måned en oversigt for den foregående måned til interventionsorganet over de mængder bordvin, der er destilleret, samt over mængderne af de produkter, der er fremstillet ved destillation, fordelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kategorier.

Artikel 13

1. Den i artikel 39, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede opkøbspris fastsættes ved igangsætningen af den i samme artikel omhandlede destillationsforanstaltning.

2. Destilleriet betaler producenten den i stk. 1 omhandlede opkøbspris senest tre måneder efter den dag, hvor hvert parti bordvin tilgår destilleriet.

Artikel 14

1. Denne forordnings bestemmelser om rød bordvin gælder også for rosébordvin.

2. Denne forordnings bestemmelser om en bestemt type bordvin gælder også for bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne type. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende bordvine for i økonomisk henseende at være nært forbundne med bordvin af type

— A I : hvide bordvine, som ikke henhører under type A I, A II, eller A III

— R I : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R I eller R III

— R II : røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 15 % vol, og som ikke henhører under type R II eller R III.

3. Produkter fremstillet ved sammenstikning af vin egnet til fremstilling af hvid bordvin eller hvidvin med vin egnet til fremstilling af rød bordvin eller rød bordvin, jf. Tiltrædelsesaktens artikel 125, stk. 1, kan leveres til destillation i Spanien. I den forbindelse sidestilles de med hvid bordvin af type A I.

Artikel 15

Ved direkte destillation af vin, der er fremstillet af druesorter, der i klassificeringen for samme administrative enhed samtidig er opført både som sorter til persning og som sorter beregnet til fremstilling af vinbrændevin, må der kun fremstilles et produkt med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

Artikel 16

1. Destilleriet kan opnå en støtte for produkter, der fremkommer ved den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation. Støttens størrelse fastsættes, når destillationen udløses.

Der udbetales ikke støtte for den mængde alkohol, der er indeholdt i destillatet, og som overstiger den mængde, der er indeholdt i de vinmængder, der leveres inden for de i artikel 11, stk. 3, omhandlede grænser.

2. Destillerier, der ønsker at opnå den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober den i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede ansøgning og dokumentation.

3. Interventionsorganet udbetaler den i stk. 1 omhandlede støtte senest tre måneder efter indgivelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning og dokumentation.

Destilleriet har pligt til inden den følgende 1. februar at forelægge interventionsorganet bevis for, at det har betalt producenten opkøbsprisen for vinen inden for den i artikel 13, stk. 2, fastsatte frist.

Forelægges beviset ikke inden den 1. februar, kræver interventionsorganet den udbetalte støtte tilbagebetalt. Forelægges beviset efter udløbet af denne frist, men inden den 1. maj, opkræver interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte.

Konstateres det, at destilleriet ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juni til producenten et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i producentens medlemsstat.

Artikel 17

1. Vil destilleriet gøre brug af den i artikel 39, stk. 7, første afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte mulighed, leveres produkter med et alkoholindhold på mindst 92 % vol til interventionsorganet senest den 31. oktober eller, hvis artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, på en dato, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed.

I det i artikel 23, stk. 1, i denne forordning omhandlede tilfælde fastsætter de kompetente myndigheder i givet fald leveringsfristerne.

Den mængde alkohol, der er indeholdt i det produkt, som destilleriet leverer til interventionsorganet efter artikel 39, stk. 7, første afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 822/87, kan ikke overstige den mængde, der er indeholdt i de mængder vin, der leveres inden for de i artikel 11, stk. 3, fastsatte grænser.

Efter artikel 39, stk. 7, andet afsnit, første led, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de medlemsstater, hvor den samlede mængde, der skal leveres til obligatorisk destillation, ikke overstiger 100 000 hl, fastsætte, at deres interventionsorgan ikke opkøber det i første afsnit omhandlede produkt.

2. Den pris, som interventionsorganet skal betale til destilleriet for det leverede produkt, fastsættes, når den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation udløses.

Har destilleriet modtaget støtte efter artikel 16, nedsættes den i første afsnit omhandlede pris med denne støtte.

Har destilleriet ikke modtaget den i andet afsnit omhandlede støtte, gælder artikel 16, stk. 2, tilsvarende.

3. De i stk. 2 omhandlede priser gælder for neutral alkohol som fastlagt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83.

For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 omhandlede priser med et beløb pr. % vol alkoholindhold og pr. hl, der fastsættes, når den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede foranstaltning udløses.

4. Interventionsorganet foretager udbetaling til destillatøren senest tre måneder efter datoen for alkoholens levering.

Artikel 16, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 18

1. Anvendes artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, indsendes kontrakten eller leveringsangivelsen vedrørende forarbejdning til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 30. juni.

Interventionsorganet meddeler producenten resultaterne af godkendelsesproceduren senest 15 dage efter datoen for indsendelsen af kontrakten eller angivelsen.

2. Forarbejdning til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan ikke finde sted efter den 31. juli.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan kun finde sted efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen og senest den 31. august.

4. Forarbejdningsvirksomheden sender senest den tiende dag i hver måned til interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Forarbejdningsvirksomheden kan modtage støtte for vin, der er forarbejdet ved tilsætning af alkohol med henblik på destillation. Støtten, der beregnes pr. hektoliter og pr. % vol virkeligt alkoholindhold før forarbejdningen, fastsættes, når den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation udløses.

Forarbejdningsvirksomheden indsender med henblik på denne støtte senest den 31. oktober en ansøgning samt de i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede dokumenter til det kompetente interventionsorgan.

Støtte udbetales tre måneder efter datoen for forelæggelsen af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og under alle omstændigheder senest tre måneder efter den dato, hvor kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Med forbehold af artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 frigives sikkerheden kun, hvis der inden den 1. marts er ført bevis for,

— at den samlede mængde vin i kontrakten eller angivelsen er blevet destilleret

— at opkøbsprisen for vinen er udbetalt til producenten inden for den i artikel 13, stk. 2, fastsatte frist

og kun i forhold til de mængder, for hvilke sådant bevis er ført.

Føres det i første afsnit omhandlede bevis efter den i samme afsnit omhandlede frist, men inden den 1. juni, frigives et beløb svarende til 80 % af sikkerheden.

Konstateres det, at forarbejdningsvirksomheden ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juli til producenten et beløb, svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser:

— de mængder bordvin og vin tilsat alkohol bestemt til destillation, der er destilleret i forbindelse med destillation efter artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne

— de mængder brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder

— de mængder af andre produkter med alkoholindhold på mindst 52 % vol, for hvilke der er anmodet om støtte.

2. Senest den 31. marts giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller forarbejdningsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 20

Omregning til national valuta af de i denne forordning nævnte beløb sker ved anvendelse af den repræsentative kurs for vinsektoren, der er gældende på datoen for ikrafttrædelsen af forordningen om udløsning af den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation.

Artikel 21

For produktionsårene 1987/88 og 1988/89 gælder følgende bestemmelser for Grækenland i henhold til artikel 39, stk. 10, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87:

a) den i nærværende forordning omhandlede destillation gælder for producenter, herunder de kooperativer og producentsammenslutninger, der i løbet af produktionsåret har fremstillet en bordvinsmængde, der skal fastsættes af de græske myndigheder inden den 10. marts i det pågældende produktionsår

b) på grundlag af kriterierne i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 fastlægger den græske regering inden den 10. marts de procentdele af bordvinsproduktionen, som de i litra a) omhandlede producenter skal levere til destillation, idet den sørger for ensartet behandling af de af forpligtelsen omfattede producenter

Disse procentdele skal garantere destillation for hele Grækenland af den mængde, der fremkommer ved addition af de mængder, der skal destilleres i denne medlemsstat

c) den græske regering giver inden den 15. marts Kommissionen meddelelse om de bestemmelser, den har udstedt i medfør af denne artikel.

Artikel 22

Efter artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87, jf. dog artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) 2179/83, udelukkes fra de i afsnit III i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte interventionsforanstaltninger, der vedtages for det følgende produktionsår, de producenter, som ikke har foretaget levering i perioden fra den 1. marts i det pågældende produktionsår til den:

— 15. august for producenter, der leverer til et destilleri

— 31. juli for producenter, der leverer til en forarbejdningsvirksomhed, der tilsætter alkohol til vin, bestemt for destillation

— 31. august for producenter, der har gjort brug af den i artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i nærværende forordning omhandlede mulighed.

Artikel 23

Udløbet af de i artikel 12, stk. 4, fastsatte frister eller, for så vidt angår de producenter, der har gjort brug af den i artikel 12, stk. 1, andet afsnit, omhandlede mulighed, udløbet af de i artikel 12, stk. 5, første afsnit, fastsatte frister eller de efter artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2179/83 af medlemsstaten fastsatte frister, indebærer ingen begrænsning af forpligtelsen til at destillere de mængder, som hver producent skal destillere.

Efter udløbet af nævnte frister nedsættes opkøbsprisen for de leverede mængder samt prisen for den alkohol, der er fremstillet heraf, og som leveres til interventionsorganet, med et beløb svarende til den støtte, der er fastsat for neutral alkohol for den pågældende destillation. For de destillater, der ikke leveres til interventionsorganet, udbetales der ingen støtte.

Artikel 24

1. Denne forordning anvendes i Portugal indtil udløbet af produktionsåret 1989/90.

2. Uanset artikel 12, stk. 1, andet led, kan de, der er omfattet af den i artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede forpligtelse, ikke foretage destillationen i Portugal i løbet af den i stk. 1 omhandlede periode.

Uanset artikel 12, stk. 2, første og andet afsnit, kan levering ikke foretages af producenter, der har fremstillet vinen i Portugal i det i stk. 1 omhandlede produktionsår.

Artikel 25

1. Forordning (EØF) nr. 854/86 ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 26

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG

Metode til beregning af det i artikel 7, første og andet led, omhandlede vejede gennemsnit af udbytter

1. Følgende formel anvendes ved bestemmelsen af det i artikel 7, første og andet led, omhandlede vejede gennemsnit (M):

$$M = \frac{Q}{S} \text{ (hl/ha)}$$

eller:

$$S = \frac{V_1}{r_1} + \frac{V_2}{r_2} + \frac{V_3}{r_3} + \ldots \frac{V_n}{r_n}$$

hvor:

V_1 = den mængde (i hl vin), der ved parti nr. 1 er leveret til vinkooperativer eller opkøbt af den anmelder, der er anført i produktionsanmeldelsen

r_1 = udbytte, der er fastsat ifølge artikel 7, første afsnit, og som gælder for parti nr. 1 (hl/ha)

$Q = V_1 + V_2 + V_3 + \ldots V_n$ (i hl vin).

2. For de kooperativer og producentsammenslutninger, der er omhandlet i artikel 7, første led, og hvis samlede produktionsmængde som omhandlet i artikel 6, stk. 1, er opnået ved samtlige medlemmers levering af deres samlede produktion, udgør Q den samlede mængde produkter, der er leveret til kooperativer eller producentsammenslutninger, og S det vinareal, der udnyttes af samtlige medlemmer, og som disse produkter stammer fra.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 442/88

af 17. februar 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 2315/76 og (EØF) nr. 2191/81 for så vidt angår salg af smør til nedsat pris og støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3904/87 [2], særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 2191/81 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2402/86 [4] kan der ydes støtte til smør, som købes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje; i betragtning af den nuværende markedssituation for smør og de offentlige lagres størrelse bør der på ny åbnes mulighed for at sælge smør fra offentlige lagre til institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje, uden at suspendere muligheden for at yde den i henhold til forordning (EØF) nr. 2191/81 fastsatte støtte; med henblik herpå bør Kommissionens forordning (EØF) nr. 2315/76 af 24. september 1976 om salg af smør fra offentlige lagre [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3127/87 [6], ændres;

smørrets salgspris, betingelserne for at modtage støtten og størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles for overholdelsen af disse betingelser, bør fastsættes;

beløbet for den i forordning (EØF) nr. 2191/81 fastsatte støtte bør fastsættes på ny; artikel 2, stk. 3, i nævnte forordning bør tilpasses som følge af ophævelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1269/79 [7] og henvisningen til den nye Rådets forordning (EØF) nr. 3667/83 af 19. december 1983 om fortsat indførsel på særlige betingelser af newzealandsk smør til Det Forenede Kongerige [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2335/86 [9]; i betragtning af de indvundne erfaringer bør den nationale bestemmelse af den individuelle maksimumsmængde erstattes med en maksimumsgrænse for Fællesskabet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2315/76 indsættes som artikel 4a:

»*Artikel 4a*

1. Uanset artikel 1 og 2 sælges smørret til den opkøbspris, interventionsorganet anvendte på tidspunktet for salgskontraktens indgåelse, nedsat med 30 ECU/100 kg, såfremt smørret anvendes af institutioner eller samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje, i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2191/81 og med den i nævnte forordning fastsatte støtte.

2. Interventionsorganet sælger kun smørret, såfremt der senest på tidspunktet for salgskontraktens indgåelse stilles en sikkerhed svarende til den i stk. 1 fastsatte nedsættelse af prisen, forhøjet med 3 ECU, for at sikre gennemførelsen af hovedkravene vedrørende modtagernes overtagelse af smørret og dets anvendelse i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2191/81.«

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 2191/81 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 2,

— stk. 1, ændres »178 ECU« til »165 ECU«

— affattes stk. 3 således:

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT nr. L 370 af 30. 12. 1987, s. 1.
(3) EFT nr. L 213 af 1. 8. 1981, s. 20.
(4) EFT nr. L 208 af 31. 7. 1986, s. 22.
(5) EFT nr. L 261 af 25. 9. 1976, s. 12.
(6) EFT nr. L 296 af 21. 10. 1987, s. 8.
(7) EFT nr. L 161 af 29. 6. 1979, s. 8.
(8) EFT nr. L 366 af 28. 12. 1983, s. 16.
(9) EFT nr. L 203 af 26. 7. 1986, s. 7.

»3. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan ikke med hensyn til Det Forenede Kongerige ydes samtidig med nedsættelsen af den i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3667/83 omhandlede særlige afgift.

Med henblik herpå nedsættes det i stk. 1 omhandlede støttebeløb med beløbet for denne nedsættelse af den særlige afgift.«

2. Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. Den i stk. 3, litra c), omhandlede maksimale mængde smør fastsættes til 2 kg pr. måned og pr. forbruger, der henhører under modtager-institutionen.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 443/88

af 17. februar 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 2042/75 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3989/87 [2],

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3990/87 [4], særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om Told- og Statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif [5], ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3985/87 [6], særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 2658/87 er der med virkning fra den 1. januar 1988 indført en kombineret varenomenklatur på basis af Det Harmoniserede System, som omfatter toldtariffen og varenomenklaturen for Fællesskabets udenrigshandelsstatistik;

varebeskrivelser og toldpositioner i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2042/75 [7], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1665/87 [8], bør derfor affattes i overensstemmelse med Den Kombinerede Nomenklatur;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 [9] er der med virkning fra den 1. januar 1988 indført en landbrugsvarenomenklatur for eksportrestitutioner, som omfatter yderligere underopdelinger i forhold til Den Kombinerede Nomenklatur; der bør henvises til disse underopdelinger på eksportlicenser for visse produkter, for hvilke særlige angivelser er påkrævet; artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2042/75 bør derfor ændres;

de store udsving i risnoteringerne på verdensmarkedet medfører kraftige udsving i importafgifterne, hvilket indebærer risiko for, at licenser med forudfastsættelse af importafgiften opgives i spekulationsøjemed; for at fjerne denne risiko bør den sikkerhed, der skal stilles i forbindelse med udstedelse af nævnte licenser, forhøjes; artikel 12, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2042/75 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2042/75 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

1. For de produkter, som henhører under KN-kode 1102 20 og 1103 13, kan den pågældende i sin ansøgning om eksportlicens inden for hver af disse positioner anføre to produkter, der henhører under to på hinanden følgende underopdelinger.

De to underopdelinger, der er angivet i ansøgningen, anføres på eksportlicensen.

2. For produkter, som henhører under KN-kode 2309, med undtagelse af kode 2309 10 70, 2309 90 10, 2309 90 70, 2309 90 91 og 2309 90 99, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent, skal ansøgningen om eksportlicens:

— i afsnit 7 indeholde en beskrivelse af produktet og dets kornindhold i overensstemmelse med den restitutionsnomenklatur, der er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 [1]

— i afsnit 8 indeholde henvisningen »ex 2309«.

De på hinanden følgende kategorier af kornindhold, der omhandles i første afsnit, første led, kan anføres i ansøgningens afsnit 7.

De angivelser, der er anført i ansøgningen, anføres på eksportlicensen.

[1] EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
[2] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 1.
[3] EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
[4] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 15.
[5] EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.
[6] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1987, s. 1.
[7] EFT nr. L 213 af 11. 8. 1975, s. 5.
[8] EFT nr. L 155 af 16. 6. 1987, s. 10.
[9] EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.

[1] EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.«

2. Artikel 12, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) i forbindelse med importlicenser med forudfastsættelse af importafgiften:

— 16 ECU/t for produkter henhørende under KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1001 10, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002, 1003, 1004, 1005 10 90, 1005 90 00, 1006 10 91, 1006 10 99, 1006 20, 1006 30, 1006 40, 1007 og 1008

— 4 ECU/t for de øvrige varer.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 444/88

af 17. februar 1988

om de ansøgninger om SMS-licenser, der blev indgivet de første ti dage af februar 1988 for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 574/86 af 28. februar 1986 om gennemførelsesbestemmelser til den supplerende mekanisme for samhandelen [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2159/87 [2], særlig artikel 6, stk. 4,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 606/86 af 28. februar 1986 om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den supplerende mekanisme for samhandelen med mejeriprodukter indført til Spanien fra De Ti [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4024/87 [4], særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

På grundlag af artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 574/86 har Kommissionen for perioden for de første ti dage af februar 1988 modtaget meddelelse om ansøgninger om SMS-licenser for mælk og mejeriprodukter; de for antagelsen af disse ansøgninger nødvendige bestemmelser bør vedtages —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De SMS-licensansøgninger, der blev indgivet i de første ti dage af februar 1988 og meddelt Kommissionen, imødekommes for de deri anførte mængder multipliceret med den nedenfor anførte koefficient, for så vidt angår følgende produkter og de i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 606/86 omhandlede kategorier:

KN-kode	Varebeskrivelse	Koefficient
ex 0401	Mælk, og fløde frisk ikke koncentreret eller sødet:	
ex 0403	— i pakninger med indhold af 3 l og derunder	1,00
	— andre varer	1,00
0405 00	Smør og andet mælkefedt	0,12680
ex 0406	Ost:	
	— Kategori 1. Emmental, Gruyère	0,39710
	— Kategori 2. Roquefort	0,00289
	— Kategori 3. Ost med skimmeldannelse i ostemassen	0,07574
	— Kategori 4. Smelteost	0,00242
	— Kategori 5. Parmigiano Reggiano, Grana Padano	0,05652
	— Kategori 6. Havarti 60 % fedtindhold	0,02439
	— Kategori 7. Edam kugleformet, Gouda	0,06892
	— Kategori 8. Modnede hvidskimmeloste fremstillet af komælk	0,00503
	— Kategori 9. Cheddar, Chester	0,06487
	— Kategori 10. Andre varer	0,04956

(1) EFT nr. L 57 af 1. 3. 1986, s. 1.
(2) EFT nr. L 202 af 23. 7. 1987, s. 30.
(3) EFT nr. L 58 af 1. 3. 1986, s. 28.
(4) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1987, s. 53.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 445/88

af 17. februar 1988

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 40. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1092/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3993/87 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1092/87 af 15. april 1987 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker [3] foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1092/87 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 40. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 40. dellicitation for hvidt sukker i henhold til forordning (EØF) nr. 1092/87 fastsættes det maksimale restitutionsbeløb til 42,450 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 23.
(3) EFT nr. L 106 af 22. 4. 1987, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 446/88

af 17. februar 1988

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3993/87 [2], artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2054/87 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 427/88 [4];

ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 [5] blev der fra den 1. januar 1988 indført en ny kombineret nomenklatur, som opfylder behovene såvel i forbindelse med Den Fælles Toldtarif som i forbindelse med Statistikken over Fællesskabets Udenrigshandel og som erstatter den tidligere nomenklatur;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2054/87 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. februar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 23.
[3] EFT nr. L 192 af 11. 7. 1987, s. 38.
[4] EFT nr. L 42 af 16. 2. 1988, s. 26.
[5] EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. februar 1988 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
1701 11 10	40,93 (1)
1701 11 90	40,93 (1)
1701 12 10	40,93 (1)
1701 12 90	40,93 (1)
1701 91 00	49,90
1701 99 10	49,90
1701 99 90	49,90

(1) Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1987

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85
(IV/31.914 — ARG/Unipart)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(88/84/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86 [1], senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, særlig artikel 6 og 8,

under henvisning til den anmeldelse, der blev indgivet den 7. juli 1986 af Austin Rover Group Limited, Coventry, Det Forenede Kongerige, og Unipart Group Limited, Oxford, Det Forenede Kongerige, og som vedrørte en aftale om salg af reservedele til Austin Rover-køretøjer,

under henvisning til offentliggørelsen af anmeldelsens indhold i hovedtræk [2] i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

(1) Denne procedure vedrører en aftale mellem en automobilfabrikant og en selvstændig grossist, på grundlag af hvilken sidstnævnte påtager sig på fabrikantens vegne at befordre salget af reservedele og tilbehør og at koncentrere sin salgsindsats, hvad angår salg til automobilfabrikantens autoriserede forhandlere, om de produkter, som parterne har truffet aftale om. Aftalen er en følge af den vigtige adskillelse af de to parter, hvad angår ejerskab.

Parterne

(2) Austin Rover Group Limited (»ARG«), der fremstiller personbiler og personbilafledte varebiler, er et indirekte helejet datterselskab af Rover Group (tidligere BL) plc, en virksomhed hvis aktiekapital ejes næsten fuldt ud af staten.

(3) Unipart Group Limited (»Unipart«) var tidligere ligeledes et datterselskab af Rover Group, men størstedelen af aktierne blev for nylig solgt til private investorer, og Rover Group tegner sig nu for 21,7 % af aktiekapitalen. Unipart har i flere år leveret reservedele og tilbehør til motorkøretøjer, fremstillet af virksomheder i Rover-koncernen, og endvidere til andre fabrikanters motorkøretøjer.

Aftalen

(4) Den anmeldte aftale, der ifølge den givne beskrivelse vedrører »ansvarsfordeling vedrørende salg af reservedele til Austin Rover-køretøjer og præstering af dertil knyttede tjenester«, i det følgende benævnt »aftalen«, blev indgået den 28. februar 1986. Aftalen vedrører sammensætningen af sortimentet af ARG-reservedele og i denne sammenhæng reglerne

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. C 319 af 12. 12. 1986, s. 3.

for, hvorledes Unipart opnår reservedele fra ARG og tredjeparter. Ifølge aftalen skal Unipart fortsat varetage ARG's virksomhed vedrørende reservedele til motorkøretøjer, for så vidt som der er tale om leverancer til markedet for udstyr og reservedele (dvs. det marked, hvor reservedele sælges særskilt til forhandlere, reparationsvirksomheder og automobilforhandlere med henblik på anvendelse i eksisterende køretøjer) til anvendelse i ARG-køretøjer. Unipart skal udføre alle de funktioner, som dette indebærer, dvs. kvalitetskontrol, indkøb, oplagring, markedsføring, salg, behandling af ordrer, distribution og regnskabsføring. Unipart er generelt forpligtet til at opnå et konkurrencedygtigt effektivitetsniveau, og dette måles ved regelmæssige tests på grundlag af objektive kriterier, der er fastsat i aftalen. Selskabets vederlag varierer efter de resultater, det opnår. Unipart skal levere de af aftalen omhandlede varer til samtlige ARG-autoriserede forhandlere i Fællesskabet og tredjelande.

(5) Med henblik på en fordeling af ansvaret mellem ARG og Unipart er reservedelene i aftalen opdelt i følgende kategorier:

a) »Unipart Branded Parts« består af hurtigt omsættelige og særdeles konkurrencedygtige dele, såsom tændrør og støddæmpere, der passer til bl. a. ARG-køretøjer.

b) »Dual Branded Parts« er dele, der indgår i Uniparts sortiment, og som kan bruges i ARG-køretøjer. De bærer begge selskabers mærker og opfylder nøjagtigt ARG's specifikationer for originalt udstyr. I enkelte anvendelsestilfælde (f.eks. baghjulsbremsebelægninger til en specifik ARG-model) findes der eventuelt for det første kun en »Dual Branded Parts«, og for det andet en eller flere »Unipart Branded Parts«, som eventuelt har samme funktion som en »Dual Branded Parts«, men som skal have anden specifikation.

c) »Austin Rover Branded Parts« er alle andre dele, der er fremstillet af ARG eller af underleverandører efter ARG's specifikationer, og som kun bærer mærket Austin Rover.

(Henvisning til en reservedel, der bærer et givet mærke, omfatter en reservedel, hvis salgsemballage bærer samme mærke).

Parterne har udarbejdet udførlige fortegnelser over produkterne i hver kategori. De enkelte produkter kan normalt kun flyttes fra en kategori til en anden, såfremt parterne er enige derom.

(6) I aftalen er der bl. a. fastsat følgende:

a) ARG vil ikke lade tredjemand præstere de samme tjenester, som præsteres af Unipart, og vil kun levere dele til markedet for udstyr og reservedele, eller godkende leverancer af denne art, gennem Unipart.

b) For så vidt sådanne reservedele eksisterer, vil ARG kun anbefale reservedele med selskabets eget varemærke og reservedele med både Uniparts og Austin Rovers varemærker som reservedele til ARG-køretøjer.

c) ARG's nuværende autoriserede forhandlere vil få fortrinsret til at blive Uniparts autoriserede forhandlere, såfremt de opfylder Uniparts objektive kvalitetskriterier.

d) Hele sortimentet af reservedele til ARG-køretøjer skal kunne fås hos eller gennem Unipart.

(7) Fordelingen af ansvar, risici og indtægter varierer efter de tre kategorier.

a) »Unipart Branded Parts« godkendes, leveres, lagerføres og sælges udelukkende af Unipart for selskabets egen regning.

b) »Dual Branded Parts« godkendes teksnisk set af ARG eller af Unipart efter bemyndigelse fra ARG. Unipart betaler ARG en provision af salget, som ellers foregår for Uniparts regning. ARG har for et begrænset udvalg af »Dual Branded Parts« ret til at fastsætte ikke-bindende detailsalgspriser, som Unipart skal anbefale ARG's og Uniparts autoriserede forhandlere at følge.

c) Hvad angår »Austin Rover Branded Parts«, påtager Unipart sig som sådan ingen kommercielle risici, men optræder i en vis forstand som ARG's agent og modtager en salgsprovision. ARG foretager den tekniske godkendelse, fastsætter Unipart's videresalgspriser, og de ikke-bindende detailsalgspriser, som det anbefales ARG's autoriserede forhandlere at følge og overskuddet tilfalder ARG, der også påtager sig eventuelle underskud i forbindelse med Uniparts salg.

(8) »Austin Rover Branded Parts« må kun leveres til videreforhandlere inden for ARG's distributionsnet. »Dual Branded Parts« kan med ARG's samtykke leveres til franchisesteder, forudsat at der på disse steder ikke findes autoriserede forhandlere for konkurrerende automobilfabrikanter, eller til andre kunder med ARG's samtykke. »Unipart Branded Parts« kan leveres til andre markeder eller kunder.

(9) Unipart må ikke uden på forhånd at have indhentet ARG's skriftlige tilladelse, som skal gives inden for en rimelig frist, udvide nogle af de sortimenter, som »Austin Rover Parts« eller »Dual Branded Parts« tilhører ved at supplere dem med nye produktkategorier eller indføre nye sortimenter, som omfatter »ARG Fit Parts« (uanset om disse svarer til den oprindelige specifikation eller ej).

(10) Intet i aftalen forhindrer ARG eller Unipart i at introducere dele, som bærer tredjemands mærker på deres respektive primære ansvarsområder (dvs. »Austin Rover Branded Parts« i ARG's tilfælde og »Dual Branded Parts« eller »Unipart Branded Parts« i Uniparts tilfælde) eller at afsætte sådanne reservedele på samme måde som »Austin Rover Branded Parts«, »Dual Branded Parts« eller »Unipart Branded Parts«.

(11) Aftalens løbetid fastsættes i første omgang til fem år fra det tidspunkt, hvor aktier i Unipart udbydes til offentligheden, eller syv år fra tidspunktet fra aftalens undertegnelse, hvis dette tidsrum er kortere.

Parterne regner med, at aftalen fornyes efter denne indledende periode, forudsat at den efter deres opfattelse har fungeret tilfredsstillende i denne periode. De forbindelser, der oprettes ved aftalen, betragtes i denne forbindelse grundlæggende som langfristede, selv om de vil kunne tages op til fornyet overvejelse i enkeltheder efter udløbet af den indledende periode.

(12) Endelig indrømmer ARG ved en yderligere aftale, som blev indgået mellem parterne den 21. november 1986, Unipart en ikke-eksklusiv, afgiftsfri licens til at benytte visse ARG-varemærker for varer, bortset fra komplette motorkøretøjer, som opfylder ARG's specifikation og standarder. Denne licensaftale er uløseligt forbundet med aftalen, i hvilken den indgår som et nødvendigt led.

De relevante markeder

(13) I det omfang, ARG ikke selv fremstiller de komponenter, det har brug for ved samling af nye biler, køber det dem hos leverandører eller anmoder disse om at fremstille dem for ARG's regning. Det leverer ligeledes selv visse reservedele og tilbehør. Leveringsaftaler er normalt langfristede aftaler.

(14) ARG og dets importører, hvoraf visse er tilsluttede selskaber, er hver især ansvarlige for på et givet område at fremme salget af ARG's produkter og dermed forbundne tjenester. De opbygger hver især et ekslusivt og selektivt distributionssystem.

Salget af ARG's biler, reservedele og tilbehør samt præstationen af specialiserede tjenesteydelser af enhver art, som kunderne har brug for, varetages i Det Forenede Kongerige, hvor ARG har en betydelig markedsandel, af distributører/forhandlere og detailhandlere; distributører/forhandlere er grossister, der også optræder som detailhandlere. I de øvrige medlemsstater modtager de fleste forhandlere leverancer direkte fra importøren. Ifølge distributions- og serviceaftalerne forpligtes alle disse autoriserede videreforhandlere til at gøre den størst mulige indsats for at sælge de reservedele og det tilbehør, som ARG eller dets importører tilbyder. Mens Unipart tidligere varetog disse leverancer af reservedele og tilbehør til ARG's videreforhandlere på grund af en ansvarsfordeling inden for den integrerede Rover-koncern, sker dette nu på kontraktbasis på samme handelsmæssige betingelser, som gælder mellem parter, der er uafhængige af hinanden.

(15) Unipart indkøber dele og tilbehør fra ARG eller (hovedsagelig) fra andre leverandører. Dets generelle virksomhed som grossist kan opdeles i tre kategorier:

a) Unipart påtager sig i forholdet til ARG's autoriserede videreforhandlere de funktioner, som normalt varetages af en automobilfabrikant inden for levering af reservedele: lagerføring, listeføring og levering på regelmæssigt grundlag af alle reservedele, der bruges i forbindelse med salg, vedligeholdelse og reparation af gængse og nyere modeller af de pågældende mærker.

b) Hvad angår Jaguars autoriserede videreforhandlere, varetager Unipart et mere begrænset udvalg af lignende tjenester på grundlag af en kontrakt med Jaguar Cars Holdings Limited og Jaguar Cars Limited, Coventry, Det Forenede Kongerige; denne aftale er også blevet anmeldt til Kommissionen (sag IV/31.272), men er ikke genstand for denne procedure. Aftalen mellem Unipart og Jaguar indeholder ikke bestemmelser svarende til dem, der gælder for »Dual Branded Parts«; meget få »universal«-dele egner sig i realiteten til anvendelse i Jaguar-biler, og der er derfor kun ringe potentiel konkurrence mellem Uniparts eget produktsortiment og de reservedele, som det distribuerer på grundlag af en kontrakt med Jaguar.

c) Hvad angår andre kunder, nemlig uafhængige grossister eller detailhandlere, forhandlere af andre mærker, eller offentligheden i almindelighed, der betjenes i Uniparts egne forretninger, leverer Unipart et bredt sortiment af såkaldte »universal«-dele og tilbehør, der hovedsagelig består af hurtigt omsættelige reservedele og ofte omend ikke altid reservedele, der kan anvendes i forskellige modeller af et eller flere mærker.

(16) ARG og Unipart er i almindelighed udsat for direkte og indirekte konkurrence fra en lang række fabrikanter af reservedele og komponenter, forhandlere og selv andre automobilfabrikanter, som tilbyder sortimenter af »universal«-dele. I ovennævnte sektorer, i hvilke »Unipart Branded Parts«, »Dual Branded Parts« og »Austin Rover Branded Parts« (se nr. 5 a) til c) og 7 a) til c), kan konkurrencevilkårene beskrives som følger:

— Forhandlere, reparationsvirksomheder og endelige forbrugere kan opnå reservedele, som er identiske med eller kan træde i stedet for »Unipart Branded Parts«, fra mange forskellige leverandører i Fællesskabet

— De fleste »Dual Branded Parts« er tillige genstand for effektiv konkurrence fra flere leverandører. Visse af »Austin Rover Parts« kan kun fås hos ARG eller hos leverandører og underleverandører, som har fået autorisation fra ARG. Hvis Unipart med ARG's samtykke kun tilbyder »kontrollerede reservedele«, påvirkes dets salgsbetingelser ikke af effektiv konkurrence. »Kontrollerede reservedele« er sådanne som skal være identiske med de tilsvarende komponenter, der benyttes ved samling af nye køretøjer, og med hensyn til hvilke der ikke fremstilles og tilbydes produkter, der kan træde i deres sted, dvs. generelt reservedele, som er i utilstrækkelig efterspørgsel til, at uafhængige fabrikanter af reservedele skulle ønske at påbegynde fremstilling heraf, samt i visse tilfælde reservedele, der er patentbeskyttede eller på anden måde beskyttede.

(17) Unipart har aftaler med grossister og detailhandlere og driver endvidere selv en række egne detailforretninger. Aftalerne mellem Unipart og dets autoriserede forhandlere omfatter eneret til levering af Unipart-varer på et tildelt område, men ingen beskyttelse af dette område og ingen eneret med hensyn til indkøb. Uniparts autoriserede forhandlere og også Uniparts egne detailforretninger kan frit købe andre produkter end Uniparts.

(18) Det er et vigtigt aspekt af den retlige og økonomiske sammenhæng, i hvilken aftalen indgår, at ARG med sine importører og autoriserede videreforhandlere driver et eksklusivt og selektivt distributionssystem på fællesskabsplan af den type, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 af 12. december 1984 om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer [1].

Dette distributionssystem har ikke været genstand for nogen begæring fra nogen af de berørte parter om en fritagelse i henhold til Traktatens artikel 85, stk. 3, på grundlag af en individuel beslutning vedrørende restriktive klausuler, der går ud over dem, der allerede fritages i henhold til forordning (EØF) nr. 123/85. På baggrund af denne forordnings artikel 3, nr. 4, må det antages, at reservedele, som konkurrerer med de af den her omhandlede aftale mellem ARG og Unipart omfattede reservedele, som når samme standard, kan få adgang til ARG's distributionssystem.

(19) I 1986 ARG's markedsandel for personbiler som følger:

— Det Forenede Kongerige: 15,6 %

— EUR-12: 3,6 %.

I Det Forenede Kongerige har ARG ca. 440 distributører (grossister) og 600 detailhandlere. ARG's omsætning var i 1986 på ca. 1 313 mio £ og Rover Groups på ca. 3 412 mio £.

(20) Hvad angår reservedelsmarkedet, hvor Unipart opererer, findes der ingen autoritative offentliggjorte statistikker. Uniparts markedsandele kan derfor kun anslås og kun meget tilnærmelsesvis. De er sandsynligvis betydelige i Det Forenede Kongerige og en del mindre i de andre medlemsstater. Uniparts samlede omsætning i 1986 var på ca. 184 mio £.

(21) Som svar på den offentliggjorte meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17, modtog Kommissionen bemærkninger fra en virksomhedssammenslutning af reservedelsleverandører og fra en virksomhed, som driver detailforretninger og værksteder, og som i hovedsagen leverer og monterer »universal«-dele til den endelige forbruger. Disse bemærkninger kan sammenfattes som følger.

(22) Ovennævnte virksomhedssammenslutning gav udtryk for frygt for, at bestemmelserne vedrørende varemærkefordelingen (jf. nr. 5 og 7) kunne bevirke, at sådanne varemærker blev udnyttet på en måde, der var til skade for konkurrencen, idet nuværende og potentielle konkurrenter inden for levering af de pågældende reservedele ville blive stillet ringere, når de tilbød disse reservedele til ARG's forhandlere og andre forhandlere, reparationsvirksomheder eller forbrugere.

(23) Ovennævnte virksomheder påpegede, at der ganske vist på nuværende tidspunkt var stærk konkurrence inden for levering af de pågældende reservedele (jf. nr. 16), for så vidt angik Det Forenede Kongerige, men at det sandsynligvis ikke længere ville være tilfældet, hvis de lovforanstaltninger, der blev anbefalet i Hvidbogen af april 1986 fra Department of Trade and Industry, blev gennemført, fordi der dermed ville blive overdraget et monopol til konstruktører af reservedele til motorkøretøjer.

II. RETLIG VURDERING

(24) Aftalen mellem ARG og Unipart er omfattet af det generelle forbud i EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1. Betingelserne for, at denne bestemmelse kan erklæres uanvendelig i medfør af artikel 85, stk. 3, er imidlertid opfyldt.

[1] EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985, s. 16.

A. Artikel 85, stk. 1

(25) Anvendelsen af artikel 85, stk. 1, er ikke udelukket, blot fordi Unipart tidligere sammen med ARG var et datterselskab af Rover Group plc, og fordi aftalen står i forbindelse med privatiseringen af Unipart. Det er korrekt, at overdragelsen af det faktiske ejerskab til Unipart til private investorer ikke er genstand for en aftale, der er omfattet af artikel 85, stk. 1. Men forpligtelsen for ARG og Unipart til at samordne deres indkøbsvirksomhed, kvalitetsnormer og kvalitetskontrol, lagerbeholdning, ordrer og fakturering, markedsføring og distribution inden for en brev vifte af aktiviteter vedrørende reservedele (jf. nr. 4 til 9) er bestemmende for de nu gensidigt uafhængige virksomheders konkurrencemæssige stilling på længere sigt (jf. nr. 11), og er ikke en nødvendig og iboende del af eller betingelse for en sådan overdragelse af ejerskab.

(26) Artikel 85, stk. 1, er imidlertid uanvendelig, for så vidt som aftalen fastsætter, at Unipart skal stå for salget af »Austin Rover Branded Parts« på ARG's vegne mod betaling af en provision (jf. nr. 7 c)). I denne forbindelse optræder Unipart som agent, der ikke overtager nogen kommerciel risiko (jf. Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler om handelsrepræsentanter og enerepræsentation [1].

(27) Parterne har imidlertid på den anden side samordnet deres indkøbs- og salgspolitik vedrørende reservedele, der passer ind i ARG-køretøjer, på en sådan måde, at hver af parterne, hvad angår de aktiviteter, de hver især har fået tildelt, selv bærer de forretningsmæssige risici herved (jf. nr. 7 b)).
I denne forbindelse er det uden betydning, at Unipart skal betale beløb til ARG som modydelse for ARG's investeringer, der bidrager til at lette Uniparts distribution af reservedele, særlig i forbindelse med oprettelse af forhandlernet for salg og service af ARG-køretøjer.

(28) Visse bestemmelser i aftalen har til formål og til følge at begrænse konkurrencen i forskellige henseender inden for Fællesmarkedet og vil kunne påvirke handelen mellem medlemsstater (artikel 85, stk. 1).

(29) Fordi Unipart forhindres i at operere inden for »Dual Branded Parts« på anden måde end i samråd med ARG, begrænses Unipart i sin forretningsførelse på en måde, som andre reservedelsgrossister, der ikke tilhører automobilfabrikantens distributionssystem for forhandling af et enkelt mærke (»uafhængige grossister«), ikke kender. Unipart er derfor ikke i stand til frit at optræde som grossist for reservedelsfabrikanter, i det omfang disse skulle ønske at sælge gennem ARG's udvalgte videreforhandlere (jf. nr. 7 b) og nr. 9).

(30) Forpligtelsen for Unipart til at levere til ARG's distributionssystem og give hele sortimentet af reservedele, der anvendes i ARG-køretøjer, fortrinsstilling, udgør en begrænsning af Uniparts frihed til selv at fastlægge sit sortiment af produkter, som kan anvendes i ARG-køretøjer på anden måde end som fastsat i aftalen (jf. nr. 6 d)).

(31) Unipart forhindredes tillige i uafhængigt at vælge distributionskanalerne for »Dual Branded Parts«. Det kan kun distribuere sådanne reservedele gennem dets egne autoriserede forhandlere (og til visse andre nærmere bestemte kategorier af kunder), og end ikke gennem disse, hvis Uniparts autoriserede forhandlere også er autoriserede forhandlere for andre automobilfabrikanter end ARG (jf. nr. 8). Det skal tilbyde ARG's udvalgte automobilgrossister distributionsaftaler, hvis disse grossister opfylder Uniparts kvalitetsnormer (jf. nr. 6 c)). Unipart må ikke uden ARG's samtykke foretage ændringer i sit distributionssystem, som vil kunne påvirke ARG's interesser med hensyn til distribution af »Austin Rover Branded Parts« og »Dual Branded Parts« (jf. nr. 6 c)). Disse begrænsninger gælder for alle reservedele, som passer til ARG-køretøjer, og som henhører under kategorien »Dual Branded Parts«, og som generelt bærer begge mærker. Uafhængige grossister, som ikke tilhører hverken ARG's eller Uniparts distributionssystem, kan ikke opnå disse reservedele direkte hos Unipart.

(32) Forpligtelsen for Unipart til at anbefale autoriserede forhandlere ARG's ikke-bindende detailsalgspriser for visse »Dual Branded Parts« (jf. nr. 7 b)) har indflydelse på ARG's forhandleres indkøbs- og salgspolitik og på forbrugerne og bevirker en begrænsning af Uniparts frihed til selv at fastlægge sin egen handels- og prisstruktur.

(33) Forpligtelsen for ARG til ikke selv eller gennem andre, bortset fra Unipart, at tilbyde reservedele på reservedelsmarkedet (jf. nr. 6 c)) og til som reservedele og tilbehør til ARG-køretøjer kun at anbefale »Austin Rover Branded Parts« og »Dual Branded Parts« (jf. nr. 6 b)) begrænser ARG's konkurrencemæssige råderum. ARG-forhandlere, som måtte ønske gennem direkte indkøb hos ARG at få andel i fordelene ARG's storindkøb af originale dele og identiske dele bestemt til reservedelsmarkedet, vil kunne blive stillet ufordelagtigt. Denne udelukkelse af grossister, der konkurrerer med Unipart, fra at handle direkte med ARG, vil kunne påvirke disse »uafhængige forhandleres« konkurrencesituation, særlig hvad angår reservedele, som ikke kan erstattes af andre (de ovenfor omtalte »kontrollerede reservedele«).

[1] EFT nr. 139 af 24. 12. 1962, s. 2921/62.

(34) Aftalen vil kunne påvirke handelen mellem medlemsstater, fordi dens bestemmelser i mærkbar grad begrænser talrige reservedelsfabrikanters og deres videreforhandleres salg i samtlige medlemsstater. Den har også en afgørende indflydelse på strukturen i og vilkårene for levering af reservedele til ARG's autoriserede forhandlere i Fællesskabet som helhed.

B. **Artikel 85, stk. 3**

(35) Aftalen er ikke allerede fritaget fra forbuddet i EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, i henhold til en kommissionsforordning om gruppefritagelse. Hverken forordning (EØF) nr. 1983/83 vedrørende eneforhandlingsaftaler [1] eller forordning (EØF) nr. 1984/83 vedrørende eksklusive købsaftaler [2] eller forordning (EØF) nr. 123/85 om salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer finder anvendelse. Parterne har truffet aftale om begrænsninger vedrørende ikke blot distribution, men også vedrørende sammensætningen af sortimentet af ARG-reservedele og en vidtgående koordination af indkøbene af sådanne reservedele hos tredjeparter. Forordning (EØF) nr. 123/85 finder under ingen omstændigheder anvendelse, fordi den kun berører aftaler om kombineret forhandling af nye motorkøretøjer og reservedele dertil.

(36) Betingelserne for anvendelsen af artikel 85, stk. 3, i denne sag er imidlertid opfyldt. Den vertikale udlodning af ansvaret, der er aftalt mellem parterne med hensyn til indkøb, oplagring og distribution af reservedele, forbedrer fordelingen af varerne og sikrer forbrugerne en rimelig andel i fordelen herved, uden at der a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål, eller b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

(37) Aftalen indebærer rationaliseringsfordele. Ansvarsfordelingen mellem parterne er en følge af ARG's beslutning om ikke selv at varetage visse former for virksomhed og af Uniparts beslutning om at bestræbe sig på, inden for ARG-forhandlernettet, at sikre de bedst mulige leverancer af reservedele, som er nødvendige til vedligeholdelse, reparation og udstyring af ARG-køretøjer, i henhold til hvilke beslutninger ARG og Unipart indbyrdes skal træffe aftale vedrørende det vigtige område, som udgøres af »Dual Branded Parts«.

Specialiseringen af parternes aktivitetsområde giver i særdeleshed hver af dem mulighed for at koncentrere sig om det ansvarsområde, som hver især har fået tildelt uden at bringe deres respektive interesser i fare. Den sikrer, at et komplet sortiment af reservedele, som reparationsvirksomheder og forbrugere har brug for til ARG-køretøjer, kan bestilles og leveres inden for et enkelt dstributionsnet (jf. nr. 29 og 30). På grund af den delvise sammenslutning af ARG's og Uniparts distributionsnet kan indkøbene af de reservedele, som de to parter har udvalgt, samles under et og videreleveres til såvel ARG's udvalgte forhandlere og til Uniparts andre afsætningssteder. Den delvise sammenslutning gør også lagerføring lettere, idet reservedelene i højere grad er disponible og vil kunne leveres hurtigere. ARG ville efter udskillelsen af Unipart fra Rover-koncernen, hvis det ikke kunne indgå i samarbejde med en egnet grossist, være ude af stand til at indkøbe, oplagre og distribuere reservedele.

(38) Fordi Unipart ikke behøver at frygte nogen konkurrence fra ARG (jf. nr. 33), og fordi salget af »Dual Branded Parts« samordnes mellem parterne, kan Unipart fuldstændig koncentrere sig om at tage konkurrencen op med sine konkurrenter, som er de øvrige uafhængige reservedelsgrossister, leverandører af »universal«-dele og reservedelsfabrikanters forskellige distributionskanaler.

(39) De aftalte begrænsninger er nødvendige til at sikre den tilstræbte forbedring af fordelingen af varerne. For at forblive konkurrencedygtig i forholdet til andre automobilfabrikanter må ARG være i stand til at levere et komplet sortiment af reservedele gennem dets distributions- og servicenet. Hvis Unipart ikke koncentrerede sig om »Austin Rover Branded Parts«, som udvælges af ARG, og om »Dual Branded Parts« som begge parter udvælger i fællesskab, hvilket forhold danner grundlaget for ARG's opfyldelser af sine forpligtelser over for sine autoriserede forhandlere, ville disse autoriserede forhandlere selv være ude af stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til deres salgs- og serviceaftaler med ARG. ARG-forhandlerne har imidlertid på deres side påtaget sig sådanne forpligtelser i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 (jf. nævnte forordnings artikel 3, nr. 4 og 5).

Det er desuden kun med hensyn til reservedele, der passer til ARG-køretøjer, at Unipart har opgivet sin frihed med hensyn til køb og salg og den ubegrænsede benyttelse af sine egne mærker. Det står Unipart frit for uden for ARG's distributionssystem at forhandle reservedele, som konkurrerer med »Austin Rover Branded Parts« og »Dual Branded Parts« uden at anvende disse mærker, dvs. under eget eller leverandørens mærke.

[1] EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.
[2] EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 5.

(40) Aftalen må ikke have til virkning at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer. Der er på dette område stærk konkurrence fra en lang række leverandører (jf. nr. 16 til 20). I betragtning af det store antal grossister, repræsentanter for fabrikanter og andre distributionskanaler er det acceptabelt, at Unipart ikke opererer som distributionskanal for reservedelsfabrikanter, der ønsker at sælge til ARG's forhandlernet.

(41) Det kan forventes, at forbrugerne vil få andel i fordelene, fordi den intense konkurrence vil bevirke, at visse af disse fordele videregives. Der opstår direkte fordele for forbrugerne (reparatører, brugere og ejere af ARG-køretøjer) ved den øgede adgang til et komplet sortiment af reservedele til disse køretøjer. Det nære samarbejde mellem ARG og Unipart sikrer, at der på reservedelsmarkedet kan skaffes reservedele, der opfylder de specifikationer og sikkerhedsnormer, som automobilfabrikanten, ARG, har fastsat for originale komponenter til sine køretøjer.

(42) Aftalen mellem Unipart og Jaguar (jf. nr. 15 b)) har ingen indflydelse på denne vurdering. Uniparts produktsortiment overlapper næppe Jaguars, og aftalerne mellem dem indebærer ikke nogen samordning af godkendelse og indkøb af reservedele, som det er tilfældet med ARG-aftalen. Uniparts forbindelser med Jaguar må snarere betragtes som præstation af specifikke tjenesteydelser vedrørende oplagring, distribution, regnskabsføring osv. Der er derfor ingen grund til at frygte, at der skulle opstå nogen konflikt, som måtte forhindre Unipart i at gennemføre målene med ARG-aftalen.

(43) De bemærkninger fra interesserede tredjeparter, som Kommissionen har modtaget som svar på offentliggørelsen af aftalens indhold i hovedtræk i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17, ændrer intet ved den ovenfor anførte vurdering af den anmeldte aftale.

(44) Hvad angår fordelingen af mærker har parterne i aftalen ikke forpligtet sig til kun at benytte deres egne varemærker. Samarbejdet mellem ARG og Unipart inden for produktkategorierne »Austin Rover Branded Parts« og »Dual Branded parts« forhindrer ikke virksomheder, som fremstiller sådanne reservedele og leverer dem til en af parterne i aftalen, i at træffe foranstaltning til, at deres eget mærke også anbringes på disse reservedele, alene eller sammen med Austin Rovers mærke eller begge aftaleparternes mærker. Om det lykkes dem, afhænger af resultatet af forhandlinger med køberen. Der er ingen grund til at antage, at samarbejdet mellem parterne skulle betyde, at modstanden mod at benytte en leverandørs mærke ville være større, end hvis leverandøren kun havde automobilfabrikanten at forhandle med. Den anmeldte aftale bevirker på ingen måde nogen styrkelse af parternes forhandlingsposition.

(45) Kommissionen er ganske klar over, at visse automobilfabrikanter generelt ikke tillader, at reservedelsleverandørers mærke fremstår sammen med deres eget. Dette er et fænomen, som Kommissionen ikke kan tage stilling til på grundlag af konkurrencereglerne i denne procedure, men Kommissionen forbeholder sig ret til at undersøge spørgsmålet i anden sammenhæng.

(46) Det er Kommissionens opfattelse, at der ikke er nogen speciel forbindelse mellem de restriktive virkninger af den anmeldte aftale og ny lovgivning i Det Forenede Kongerige, hvorved der gives industriel ejendomsret til udformningen af reservedele (jf. nr. 23): spørgsmålet om EØF-Traktatens konkurrenceregler, særlig artikel 86, bør anvendes til at indskrænke sådanne ejendomsrettigheder, bør ikke behandles som led i denne procedure, men i sammenhænge, hvor fabrikanter påberåber sig sådanne rettigheder.

C. Betingelser for fritagelsen

(47) Fritagelsen kan i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 17, få virkning fra den 7. juli 1986. I medfør af artikel 8, stk. 1, kan den gøres gældende for det af parterne fastsatte indledende tidsrum for samarbejdet, nemlig indtil den 28. februar 1993.

(48) I betragtning af denne periodes korte varighed er det ikke nødvendigt i nærværende sag at knytte et påbud til fritagelsen til parterne om inden den 28. februar 1993 at indgive rapporter om aftalens funktionsmåde. Hvis en fortsættelse af samarbejdet og en yderligere anmeldelse skulle komme på tale, vil parterne under alle omstændigheder skulle bevise, at betingelserne i Traktatens artikel 85, stk. 3, stadig er opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Bestemmelserne i EØF-Traktatens 85, stk. 1, erklæres i henhold til artikel 85, stk. 3, uanvendelige på aftalen af 28. februar 1986 mellem Austin Rover Group Limited og Unipart Group Limited.

2. Fritagelsen i henhold til stk. 1 gælder fra 7. juli 1986 til 28. februar 1993.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til følgende virksomheder:

1. Austin Rover Group Limited,
   Fletchamstead Highway,
   Canley,
   UK-Coventry CV4 9BD;

2. Unipart Group Limited,
   Garsington Road,
   Cowley,
   UK-Oxford OX4 2PG.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1987.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen